

РЕШЕНИЕ

№ 6332

гр. София, 26.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

**ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Мария Владимирова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **6221** по описа за **2023** година докладвано от съдия Елица Райковска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Административен съд – София-град /АССГ/ е сезиран с касационна жалба /КЖ/ от Агенция „Пътна инфраструктура“ /А./, ЕИК[ЕИК], [населено място] 1606, [улица], представлявано от В. А. – председател на управителния съвет, чрез процесуалния представител Д. Д. – юрисконсулт в сектор „Контрол и правоприлагане“ – С., отдел КП в Национално тол управление към А., срещу Решение № 2085 от 03.05.2023 г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 23-ти с-в, постановено по а.н.д. № 9908 от 2022 г., с което е отменен електронен фиш /ЕФ/ № [ЕГН], издаден от А.. В КЖ процесуалният представител на касационния жалбоподател твърди неправилност на решението на въззивната инстанция поради нарушение на материалния закон. Моли решението да бъде отменено, като ЕФ бъде потвърден като правилен, обоснован и законосъобразен. Моли да му бъдат присъдени разноски.

Ответникът по КЖ моли решението на СРС да бъде потвърдено.

Представителят на СГП счита решението на СРС за законосъобразно.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството и на основание направената проверка на първоинстанционното решение намира за установено от фактическа и правна страна

следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Изложените доводи в КЖ представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, приложим по препращане от чл. 63в от ЗАНН. От формална страна са изпълнени всички нормативни предпоставки.

Разгледана по същество КЖ е основателна, а решението на СРС е неправилно.

Производството пред СРС е образувано по жалба на „Виктория Транс-2007“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление 1261 област С. (Столица), [община], [населено място], [улица], представлявано от управителя на дружеството, С. Д. Д., срещу ЕФ № [ЕГН], издаден от А. след установено от електронната система за събиране на пътни такси /ЕССПТ/ по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата /ЗП/ нарушение, а именно, че на 27.02.2021 г. в 10:26 ч. пътно превозно средство /ППС/ товарен автомобил „М.“ 4141 К Актрос с регистрационен номер С., с технически допустима максимална маса 41000, брой оси 4, екологична категория Евро 4, без ремарке, е заснето от ЕССПТ да се движи в община „Столична“ по път А-6 км. 50+427 с посока нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, без за посоченото ППС да е заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, тъй като за гореописаното ППС няма валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаване. Нарушението е установено с устройство № 10181, представляващо елемент от ЕССПТ по чл. 10, ал. 1 от ЗП, намиращо се на път А-6 км. 50+427. За извършеното нарушение на чл. 139, ал. 5 и 7 във връзка с чл. 102, ал. 2 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ с ЕФ на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 1800 лв. на основание чл. 179, ал. 3а във връзка с чл. 187а, ал. 1 и 2, т. 2 от ЗДвП.

С атакуваното Решение № 2085 от 03.05.2023 г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 23-ти с-в, постановено по а.н.д. № 9908 от 2022 г., обжалваният ЕФ е отменен като незаконосъобразен поради нарушение на процесуалните правила, което било довело до ограничаване правото на защита на дружеството. Съдът се е мотивирал с това, че ЕФ бил издаден в противоречие с чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП, тъй като се отнасял не за нарушение по чл. 179, ал. 3 ЗДвП, а за нарушение по чл. 179, ал. 3а ЗДвП, което било в противоречие с чл. 39, ал. 4 от ЗАНН, според който за случаи на административни нарушения, установени и заснети с техническо средство или система в отсъствие на контролен орган и нарушител, овластените контролни органи могат да налагат глоби, за което се издава ЕФ, когато това е предвидено в закон. Решението си СРС мотивира на практика с това, че чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП препраща само към чл. 179, ал. 3 ЗДвП, но не и изрично към чл. 179, ал. 3а ЗДвП, с което достига до извода, че процесуалните правила са нарушени, защото за нарушение по чл. 179, ал. 3а ЗДвП трябвало да бъде издаден АУАН и НП, а не ЕФ, докато ЕФ се издавало за нарушения по чл. 179, ал. 3 ЗДвП. Съдът не е обсъдил изложените в жалбата и отговора на жалбата доводи и доказателства.

Настоящият съдебен състав не споделя мотивите на СРС и счита решението за неправилно.

Въззивната инстанция неправилно е приложила материалния закон и не е съобразила установената съдебна практика, като така е достигнала до неправилни правни изводи. При издаването на ЕФ А. правилно е квалифицирала, както нарушението, така и нормативните основания за налагане на имуществена санкция. Чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП

препраща единствено към чл. 179, ал. 3 ЗДвП, но при систематичното му тълкуване следва, че препращането включва и към чл. 179, ал. 3а ЗДвП. Това заключение се подкрепя от чл. 189ж, ал. 7 ЗДвП, според който по отношение на ЕФ за нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б се прилагат разпоредбите на чл. 189, ал. 10 и следва да се прилага за предходните алинеи. Същото следва и от чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, който препраща към чл. 167а, ал. 3 ЗДвП, който от своя страна също препраща към чл. 179, ал. 3а ЗДвП. Със същото препращане по отношение издаването на ЕФ е и чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП. От това е видна явната воля на законодателя административнонаказващият орган да може да издава ЕФ и на основание чл. 179, ал. 3а от ЗДвП, като процедура за издаване на АУАН и НП вместо ЕФ е просто правна възможност, а не задължение, чието неизпълнение да води до съществено процесуално нарушение и незаконосъобразност на издадения ЕФ. При тази законодателна уредба не се създава административнонаказателен състав по аналогия, т.е. не се касае за налагане на административно наказание по аналогия, което е в разрез с правните принципи. Наличната в чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП правна празнота касае единствено процесуалните правила, а при приравняването на ЕФ към АУАН и НП по отношение на правното му действие не съществува и риск от ограничаване правото на защита на адресатите на нормата, защото ЕФ се обжалва по същия начин, както едно НП. С оглед гореизложеното, настоящият състав не намира за нарушено правилото на чл. 46, ал. 3 от Закона за нормативните актове /ЗНА/, който забранява обосноваването на наказателна, административна или дисциплинарна отговорност чрез разширително тълкуване при непълнота или неяснота на съществуващата правна уредба. В този смисъл е и съдебната практика на касационните инстанции: Решение № 643 от 10.05.2023 г. по а. н. д. № 405/2023 г. на Административен съд – Варна; Решение № 7 от 07.02.2023 г. по а. н. д. № 14/2023 г. на Административен съд – Шумен; Решение № от 04.05.2023 г. по а. н. д. № 10089/2023 г. на Административен съд - Велико Търново; Решение № от 04.07.2023 г. по а. н. д. № 385/2023 г. на Административен съд – Монтана; Решение № 1352 от 26.10.2022 г. по а. н. д. № 2035/2022 г. на Административен съд – Варна и други.

В допълнение, неоснователни са и изложените от жалбоподателя пред СРС възражения за изтекли срокове, в които може да бъде реализирана административнонаказателната отговорност, предвид липсата на съставен АУАН в сроковете по чл. 34 от ЗАНН. Разпоредбата на чл. 34 от ЗАНН няма как да намери приложение по отношение на електронния фиш /ЕФ/. Тя е свързана само и единствено с производството по издаване на НП, започващо със съставянето на АУАН. Ако срокът по чл. 34 от ЗАНН имаше отношение към електронните фишове, датата на издаване на електронния фиш щеше да е задължителен негов реквизит.

Законодателят изрично е записал "...Не се образува административно-наказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението... ". Да, получава се действително различно третиране на нарушителите на ЗДвП, за които нарушението е установено с ЕФ, спрямо тези, за които административно-наказателното производство започва с АУАН и издаване на НП и които могат да се позоват на чл. 34 от ЗАНН. Този различен подход обаче е въпрос на законодателно разрешение. За пълнота следва да се посочи, че доколкото ЗАНН не предвижда изрична регламентация на института на давност за погасяване на административно-наказателното преследване /извън сроковете за съставяне на АУАН

и издаване на НП/, предвид и Тълкувателно постановление на ВАС и ВКС № 1/27.2.2015 г., в производството по издаване и обжалване на ЕФ, следва да намерят приложение текстовете на чл. 80 и чл. 81 от НК. В обратния смисъл извършителят на административно нарушение би бил поставен в по-неблагоприятно положение по отношение на извършителя на престъпление. В случая съгласно чл. 80, ал. 1, т. 5 НК обикновената давност е три години, а абсолютната - 4 години и половина. Видно от датата на извършване на нарушението – 27.02.2021 г., към настоящия момент не е изтекъл нито един от двата срока.

В горния смисъл са напр. решение от 15.07.2019 г. по кнахд № 162/2019 г. на Русенския административен съд, решение по кнахд № 1355/2020 г. на АССГ и др.

Настоящата инстанция счита за неотносим към доводите на жалбоподателя и представения договор с А1, заедно с Приложението към него, където са изброени регистрационните номера на ППС-тата, за които е осигурено бордово устройство поради факта, че в този списък не фигурира процесното ППС с регистрационен номер С..

На база представените по делото доказателства и доказателствени средства съдът приема за безспорно доказана и оспорената от дружеството техническа изправност на техническото средство, с което е заснето извършеното нарушение.

Настоящият съдебен състав намира за необоснован довода на процесуалния представител на дружеството за приложение на чл. 28 от ЗАНН, тъй като чл. 189з от ЗДвП като специален закон изрично изключва приложението на чл. 28 и чл. 58г от ЗАНН.

Пред настоящата касационна инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК, които да обуславят различна преценка на събраните по делото доказателства и доказателствени средства.

По изложените съображения настоящият състав приема, че с ЕФ законосъобразно е ангажирана отговорността на „Виктория Транс-2007“ ЕООД, поради което решението на СРС е неправилно и следва да бъде отменено.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН Административен съд - София град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 2085 от 03.05.2023 г. на Софийски районен съд, НО, 23-ти с-в, постановено по а.н.д. № 9908 от 2022 г., с което е отменен електронен фиш № [ЕГН].

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш № [ЕГН], с който на В. Т.-2007 ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 1800 лева на основание чл. 179, ал. 3а вр. чл. 187а, ал. 1 и 2, т. 2 от ЗДвП за нарушение на чл. 139, ал. 5 и 7 във вр. с чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

